

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(897)

98. posiedzenie
Komisji Obrony Narodowej
i Bezpieczeństwa Publicznego
w dniu 9 września 2003 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, z dnia 13 października 1995 r.
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu i niektórych innych ustaw.

(Początek posiedzenia o godzinie 13 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczą przewodniczący Wiesław Pietrzak oraz zastępca przewodniczącego Józef Dziemdziała)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Otwieram posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego Senatu.

Serdecznie witam wszystkich państwa. Serdecznie witam członków komisji po długiej przerwie. Dziękuję za tak liczne przybycie. Widać, że wszyscy za sobą już się stęsknili.

Porządek...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie chciałem tego powiedzieć.

(Głos z sali: Tylko i wyłącznie.)

Porządek obrad dzisiejszego posiedzenia zawiera dwa punkty. Pierwszy to rozpatrzenie uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 2003 r. ustawy o ratyfikacji Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, z dnia 13 października 1995 r. – druki sejmowe nr 1747 i 1790, druk senacki nr 463. Jest to projekt rządowy, a do reprezentowania stanowiska rządu został upoważniony minister spraw zagranicznych.

Punkt drugi to rozpatrzenie uchwalonej przez Sejm w dniu 27 sierpnia ustawy o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu i niektórych innych ustaw – druki sejmowe nr 1265 i 1805, druk senacki nr 465. Również jest to projekt rządowy, a do reprezentowania stanowiska rządu w tej sprawie upoważniony został minister spraw wewnętrznych i administracji.

Witam serdecznie na dzisiejszym posiedzeniu sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, pana Adama Rotfelda. Witam podsekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej, pana Andrzeja Towpika – witam serdecznie pana ministra. Witam, tak jak mam po kolei zapisanych na liście, naczelnika wydziału w Departamencie Finansowania Bezpieczeństwa Państwa w Ministerstwie Finansów, pana Mariana Szczepankiewicza, i starszego eksperta w Departamencie Prawno-Traktatowym w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, pana Sławomira Pyla.

Jeśli chodzi o gości zaproszonych do drugiego punktu, to witam bardzo serdecznie szefa Biura Ochrony Rządu, pana generała Grzegorza Mozgawę. Witam też zastępcę dyrektora Departamentu Prawnego w MSWiA, pana Marcina Wereszczyńskiego – serdecznie witam. Witam legislatora w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Se-

natu, pana Macieja Teleca, oraz szefa Zespołu Prawnego BOR, pana pułkownika Jarosława Kanarka.

Oczywiście jeszcze raz witam panią i panów senatorów. Witam też przedstawicieli prasy.

(*Głos z sali: A my witamy pana przewodniczącego.*)

Dziękuję za powitanie.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu pierwszego.

Panie Ministrze, proszę w krótkich, żołnierskich słowach przedstawić senatorom, aczkolwiek myślę, że senatorowie znają treść tego dokumentu, ideę tego dodatkowego protokołu do konwencji. Potem przystąpimy do dalszych działań.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Adam Rotfeld:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

10 października 1980 r. w Genewie została sporządzona Konwencja o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, tak zwana konwencja CCW. Konwencja ta zawiera ograniczenia odnoszące się do broni konwencjonalnych, które z powodu ich konstrukcji lub metody działania zapewniają jedynie częściową kontrolę użytkownika nad skutkami ich zastosowania lub które mogą powodować cierpienia większe niż niezbędne dla osiągnięcia celów militarnych.

Pozwolę sobie na marginesie odnotować, że nie jest to zjawisko nowe w prawie międzynarodowym, że w czasie konferencji pokojowej w Hadze na początku XX wieku była przyjęta konwencja, która zakazywała na przykład stosowania kul dum-dum, powodujących dodatkowe cierpienia. A skoro już o tym wspominam, to dodam, że projektodawcą tej konferencji był Polak Jan Bloch, który jest znacznie bardziej znany za granicą niż w Polsce.

Sama konwencja ma charakter ramowy i ogólny, a bardziej szczegółowe postanowienia zawierają cztery protokoły do niej. Protokoły pierwszy, drugi i trzeci zostały sporządzone w tym samym dniu co konwencja. Polska ratyfikowała konwencję oraz te protokoły 24 lutego 1983 r.

Przedmiotem dzisiejszego posiedzenia jest protokół czwarty, w sprawie zakazu używania oślepiającej broni laserowej, sporządzony w Wiedniu 13 października 1995 r., zwany oficjalnie protokołem dodatkowym.

Aktualnie stronami protokołu jest sześćdziesiąt osiem państw. Protokół ten wszedł w życie 30 lipca 1998 r.

Istotą protokołu jest wprowadzenie zakazu stosowania broni laserowej, której wyłączną funkcją bojową jest rażenie siły żywej przeciwnika poprzez spowodowanie „trwałej ślepoty nieuzbrojonego oka lub oka z urządzeniem korygującym wzrok”.

Spod działania protokołu wyłączone są na przykład oślepienie będące przypadkowym bądź ubocznym skutkiem zastosowania na polu walki systemów laserowych o innym wojskowo uzasadnionym przeznaczeniu, jak również laserowe techniki precyzyjnego naprowadzania i identyfikacji celów.

Protokół zobowiązuje państwa strony do podejmowania wszelkich możliwych środków ostrożności w celu uniknięcia przypadków powodowania trwałej ślepoty. Protokół kładzie w tym kontekście nacisk na szkolenie sił zbrojnych oraz inne prak-

tyczne przedsięwzięcia. Ponadto zawiera on precyzyjną definicję trwałej ślepoty, co umożliwia stosowanie jego postanowień.

Ratyfikacja protokołu przez Polskę będzie mieć znaczenie przede wszystkim polityczne. Należy ją postrzegać w kontekście szerokiego poparcia, jakiego Polska udzielała na forum międzynarodowym działaniom mającym na celu wprowadzenie zakazu użycia broni, które mogą być uważane za szczególnie niehumanitarne. Protokół ten jest także ważnym uzupełnieniem norm prawa humanitarnego i jest odpowiedzią na zagrożenia wywoływane przez rozwój technologiczny, który może zostać wykorzystany do celów wojskowych.

Protokół podlega ratyfikacji w trybie art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej, ponieważ wprowadza zakaz stosowania nowego środka walki, którego użycie będzie podlegać odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 122 §2 kodeksu karnego. Zakres regulacji protokołu odnosi się również bezpośrednio do sfery bezpieczeństwa państwa i spraw związanych z obronnością. Zastosowany tryb ratyfikacji wynika również z faktu, że konwencja CCW wraz z protokołem do niej została uznana na mocy art. 241 ust. 2 konstytucji za umowę ratyfikowaną za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Ratyfikacja protokołu nie spowoduje obciążeń finansowych dla budżetu państwa. Dziękuję za uwagę.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy są pytania ze strony państwa senatorów? Nie.

Biuro Legislacyjne?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec: Ustawa nie budzi naszych zastrzeżeń. Dziękuję bardzo.)

Dziękuję.

Są jakieś wnioski ze strony państwa senatorów?

Senator Lesław Podkański:

Proponujemy przyjąć ustawę bez poprawek.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Ja myślę, że przyjęcie tej konwencji czy ustawy nie budzi żadnych zastrzeżeń i żadnych emocji. Polska ma tyle inicjatyw w dziedzinie niestosowania różnego rodzaju broni, a szczególnie właśnie tej, która powoduje takie krzywdy i takie cierpienia, gdy jest używana w sposób celowy. Myślę, iż nie budzi żadnych zastrzeżeń to, że powinniśmy tę ustawę przyjąć, że powinniśmy zezwolić prezydentowi na ratyfikację konwencji, na podpisanie tego.

Stawiam wniosek, zgodnie z podpowiedzią pana przewodniczącego, aby przyjąć tę ustawę bez poprawek.

Czy są inne propozycje? Nie ma.

Wobec tego proszę, przystępujemy do głosowania.

Kto jest za? (6)

Dziękuję, jednomyślnie za.

Wobec tego nie będę już pytał, kto jest przeciw i kto się wstrzymał od głosu.

Zapytam tylko, kto na ochotnika zgłasza się na...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A zatem pan senator Janusz Konieczny będzie sprawozdawcą komisji. Dziękuję serdecznie.

Dziękuję panu ministrowi, dziękuję wszystkim osobom z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Ogłaszam, że zakończyliśmy pracę nad punktem pierwszym naszego porządku.

Pan wiceminister obrony narodowej też nas opuszcza, tak? Dziękuję serdecznie również panu ministrowi, dziękuję bardzo. Do widzenia.

Przystępujemy wobec tego do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad. Mam nadzieję, że również praca nad nim sprawnie nam pójdzie.

Panie Generale, czy będzie ktoś z ministerstwa?

Szef Biura Ochrony Rządu Grzegorz Mozgawa:

Tak, miał być pan minister Matusiak. Sądzę, że powinien dotrzeć. Rozmawiałem z nim o 11.00 i powiedział, że będzie. Być może jego chwilowa nieobecność wynika z informacji, że nasz punkt będzie rozpatrywany o 13.30, bo taka informacja była przekazana.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: Trzeba zrobić dziesięciominutową przerwę.)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Mam wobec tego dwie propozycje: albo zrobimy dziesięć minut przerwy, albo wysłuchamy na przykład Biura Legislacyjnego.

(Głos z sali: Pana generała też możemy wysłuchać.)

(Głos z sali: To by było niezręczne.)

(Głos z sali: Jednak proponuję zrobić przerwę, Panie Przewodniczący, poczekamy do 13.30.)

Dobrze. Wobec tego ogłaszam dziesięć minut przerwy.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdział:

Wznawiam posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Przystępujemy do realizacji punktu drugiego, czyli do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu i niektórych innych ustaw.

Jest to projekt rządowy. Do reprezentowania rządu został upoważniony pan minister Tadeusz Matusiak, którego serdecznie witam.

Witam również posła sprawozdawcę Bogdana Bujaka – serdecznie witam. Witam też – chociaż chyba byli już panowie witani – szefa BOR, pana generała Grzegorza Mozgawę, i zastępcę dyrektora Departamentu Prawnego w MSWiA. Witam również naczelnik wydziału w Departamencie Finansowania Bezpieczeństwa Państwa w Mini-

sterstwie Finansów, panią Lucynę Terlikowską. Witam także legislatora w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu – serdecznie witam – i głównego specjalistę do spraw legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu, pana Adama Niemczewskiego.

Jest to, tak jak powiedziałem, rządowy projekt ustawy.

Wobec tego bardzo proszę o zabranie głosu i przedstawienie wprowadzenia pana ministra Tadeusza Matusiaka.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Tadeusz Matusiak:**

Panie Przewodniczący, nie wiem, czy mam zrobić krótkie wprowadzenie, które zajmie jednak mniej więcej piętnaście minut, czy przejdziemy od razu do uwag i poprawek, które są zgłoszone przez Senat. Jeżeli byłaby przyjęta ta ostatnia formuła...

(Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała: Myślę, że wprowadzenie byłoby dobrym rozwiązaniem.)

...to byłbym bardzo wdzięczny, bo niedługo mam następne posiedzenie komisji, komisji sejmowej.

(Głos z sali: Nie trzeba.)

Czyli, Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, nie muszę przedstawiać wprowadzenia?

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

To może skróćmy wprowadzenie do pięciu minut, a potem przystąpimy do...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Tadeusz Matusiak: Nie da się tego zrobić w ciągu pięciu minut.)

Da się. Myślę, Panie Ministrze, że skoro specjalnie czekaliśmy piętnaście minut na pana ministra, to...

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Tadeusz Matusiak:**

Mam zaszczyt, Panie Przewodniczący, przedstawić Wysokiej Komisji powstały z inicjatywy rządu RP projekt zmiany ustawy o Biurze Ochrony Rządu. Projektowane zmiany stanowią niewątpliwie wynik doświadczeń pozyskanych w toku stosowania ustawy i wyrażają konieczność skorelowania jej postanowień z unormowaniami dotyczącymi innych służb mundurowych. W dużej części nowelizacja dotyczy przebiegu służby w Biurze Ochrony Rządu i spraw socjalnych funkcjonariuszy tej formacji.

Na wstępie pozwolę sobie zwrócić uwagę na grupę zmian w ustawie o BOR dotyczącą przebiegu służby wojskowej. Te zmiany są zapisane w proponowanych pktach 3, 4 i 9 w art. 1 noweli dotyczących art. 23, 25 oraz 35 ustawy o BOR. Są one uzasadnione potrzebą doprecyzowania przepisów tej ustawy w nawiązaniu do regulacji przewidzianych w ustawie z 1999 r., a więc w tej ustawie, która obecnie obowiązuje – chodzi o ustawę o ochronie informacji niejawnych. Musieliśmy dostosować tę ustawę do tych regulacji.

Kolejna przewidziana zmiana dotyczy art. 21. Polega ona na stworzeniu regulacji pozwalającej na respektowanie zasady, że postępowanie, mające na celu ocenę

zdolności psychicznych i fizycznych do służby w Biurze Ochrony Rządu, toczy się przed komisją lekarską podległą ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Kolejny zmieniany przepis to przepis art. 27. Przepis ten w nowym brzmieniu w sposób bardziej precyzyjny traktuje o czasie służby pełnionej przez funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu. Tutaj przyjęliśmy rozwiązania, które są takie same jak rozwiązania stosowane w przypadku Policji oraz Straży Granicznej. Art. 30a likwiduje nieuzasadnione różnicowanie funkcjonariuszy kobiet i mężczyzn, a więc pani minister Jaruga-Nowacka byłaby chyba zadowolona, że tych podziałów nie ma, aczkolwiek poprzednio, zgodnie z ustawą, one funkcjonowały. Pani Jaruga-Nowacka pewnie by uważała, że takich zapisów w ogóle nie potrzeba, bo to jest bardzo naturalne, i chyba by miała rację.

Kolejny zmieniany artykuł to art. 61. Dotyczy on problematyki odszkodowawczej. W tym artykule te sprawy są regulowane.

Nowelizacja wprowadza także zmiany do pakietu socjalnego funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu. Rozbudowuje go o istniejące odpowiednie uprawnienia dotyczące osób pełniących służbę w innych formacjach. Może nadmienię, że chodzi przykładowo o dodanie ust. 6 i 7 w art. 65, który odnosi się do możliwości przyznawania tak zwanej dopłaty do wypoczynku.

Dodatkowo w nowelizacji zaproponowano wprowadzenie urlopu wypoczynkowego dla funkcjonariuszy pełniących służbę kandydacką w Biurze Ochrony Rządu. Mówi o tym art. 140 ust. 3a.

Istotny zakres na szereg zmian dotyczących przydzielania lokali tymczasowych oraz tymczasowego zakwaterowania funkcjonariuszom Biura Ochrony Rządu. To jest szczególnie istotne, bo przemieszczanie tych formacji czy w tych formacjach jest znaczne. W art. 77a proponuje się przywrócenie normy zaludnienia lokalu na przyszłe dziecko.

Jeśli chodzi o sprawy uposażeniowe, to w nowelizacji wprowadzono zapis odnoszący się do nagród uznaniowych, których funkcjonariusze Biura Ochrony Rządu byli pozbawieni, mimo iż prawo do nich przysługuje w innych służbach mundurowych.

W końcowej części projektu wprowadzono zmiany o charakterze porządkującym.

Wydaje się, przynajmniej mnie czy rządowi, który reprezentuję, że w pełni uprawnione jest przedłożenie w tym projekcie propozycji, które wpłyną na uporządkowanie przepisów normujących przebieg służby w Biurze Ochrony Rządu. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdział:

Dziękuję bardzo.

Myślę, że powinniśmy teraz przejść do uwag, jakie zostały zgłoszone. Bardzo proszę przedstawiciela Biura Legislacyjnego o zabranie głosu.

Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja zgłaszam tylko kilka uwag do tej ustawy.

W pierwszej mojej uwadze – w pktcie 1 w tym druku jest błąd, bo zamiast słów „w art. 33” powinny być słowa „w art. 35” – powołuję się na to, iż w tym przepisie okre-

ślone są przypadki obligatoryjnego i fakultatywnego zwolnienia ze służby i że dodano do niego nowe przesłanki zwolnienia obligatoryjnego, między innymi przesłankę, że zwalniana się funkcjonariusza z powodu uprawomocnienia się odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa. Wydaje mi się, że należy znowelizować art. 38 ustawy, który przez tę nowelizację nie został w ogóle dotknięty, z tego powodu, że w tym przepisie jest wyrażony zakaz zwalniania ze służby kobiety funkcjonariusza w okresie ciąży i w czasie urlopu macierzyńskiego, z wyjątkiem niektórych sytuacji, między innymi skazania prawomocnym wyrokiem. Wydaje mi się, że ze względu na wagę, jaką ustawodawca przywiązuje w tej ustawie przyjętej przez Sejm do poświadczenia bezpieczeństwa, również to, czyli prawomocna odmowa wydania poświadczenia bezpieczeństwa, które jest warunkiem sine qua non mianowania do służby, powinno skutkować zwolnieniem ze służby kobiety funkcjonariusza, nawet w okresie ochronnym. To jest pierwsza moja uwaga.

Druga uwaga, może mniej istotna. W art. 65 dodano dwa nowe przepisy, ust. 6 i 7, zgodnie z którymi funkcjonariuszowi, jego małżonkowi oraz dzieciom może być przyznana dopłata do wypoczynku. W ust. 7 określono, że minister może ustalić, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania tej dopłaty. Wydaje mi się, że tu możemy zrezygnować z tych słów „może określić” i wprowadzić obligatoryjny obowiązek wydania takiego rozporządzenia, ponieważ już z tego przepisu ust. 6 będzie wynikało, że nie we wszystkich sytuacjach funkcjonariusz i jego rodzina otrzymają dopłaty do wypoczynku, a z treści rozporządzenia będą wynikały różnicowanie funkcjonariuszy i fakultatywność tego uprawnienia.

Trzecia moja uwaga odnosi się do znowelizowanego art. 76 ustawy. Sejm przyjął dotyczącą tego artykułu poprawkę, zgodnie z którą funkcjonariusza, w razie niemożności przydzielenia mu lokalu mieszkalnego lub lokalu tymczasowego, będzie można zakwaterować tymczasowo bez członków rodziny w internacie lub innym pomieszczeniu mieszkalnym. Przede wszystkim wydaje mi się, że tutaj tworzymy troszeczkę zbędną kategorię. Obok lokali mieszkalnych, lokali tymczasowych mamy zakwaterowanie tymczasowe i dodajemy w treści zapis mówiący, że ma to być w internacie, mimo że w ustawie wśród lokali tymczasowych już jest wymieniona bursa, a w słowniku bursa i internat to są synonimy. Są tam wymienione również pokoje gościnne, inne pokoje, czyli to, co również by się pokrywało z tymi innymi pomieszczeniami mieszkalnymi. Wydaje mi się, że celem tego zapisu, oczywiście moim zdaniem, było po prostu umożliwienie zakwaterowania z powodu braku środków funkcjonariusza, chociaż bez członków rodziny. Cała ta regulacja dotycząca internatu wydaje mi się w tej ustawie zbędna. Po prostu daje się taki przepis mówiący, że można go również zakwaterować, właśnie z takich przyczyn obiektywnych, bo na przykład nie ma środków na lokale mieszkalne, bez członków rodziny.

Jeżeli komisja by nie podzieliła tego mojego zdania, to bym prosił komisję, żeby chociaż doprecyzować rozporządzenie, które ma określać warunki i tryb tworzenia internatów oraz ich prowadzenia. Wytyczna, jaką dano, dotycząca tego rozporządzenia, w ogóle nie przystaje do treści tego rozporządzenia. Wytyczna, która brzmi: „zapewnić funkcjonariuszom dogodne warunki mieszkaniowe”, jest jak najbardziej odpowiednia, tyle że ma również zastosowanie do treści upoważnienia w zakresie obliczenia kosztów zakwaterowania.

Ja w swoich uwagach proponuję nowe brzmienie ust. 6, który by osobno potraktował tryb tworzenia i prowadzenia internatów oraz ustalanie zasad odpłatności za

internat. Dodam jeszcze, że do sporządzenia tych wytycznych posłużyłem się ustawą o zakwaterowaniu sił zbrojnych.

Kolejna moja uwaga odnosi się do art. 76a, w którym mowa jest o sposobie przekazywania lokalu mieszkalnego funkcjonariuszowi. Jest tutaj również przepis bardzo szczegółowy, dotyczący obowiązku wykonania robót malarskich w lokalu. Wydaje mi się, że ten przepis jest jak na ustawę nazbyt szczegółowy, tym bardziej że z praktycznego punktu widzenia w chwili opuszczania lokalu może istnieć obowiązek wykonania również innych prac, o wiele bardziej doniosłych niż tylko roboty malarskie. Proponuję więc skreślić ten ust. 2, a większy nacisk położyć na treść protokołu, o którym mowa jest w ust. 3, tak żeby protokół lokalu mieszkalnego określał jego stan techniczny, stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń i powiązanie tego z późniejszymi rozliczeniami w przypadku zwalniania lokalu.

Ostatnia moja uwaga odnosi się do art. 82 nowelizowanej ustawy. Dotyczy on zwrotu kosztów podróży funkcjonariuszy, którzy mają lokale mieszkalne w odległości nie większej niż 100 km od miejsca służby. W tym przypadku też wydaje mi się, że wytyczna do tego przepisu jest nieadekwatna do jego treści, ponieważ już w tym art. 82 powiedziano, że wysokość zwracanych kosztów będzie odpowiadała cenie biletów kolejowych i autobusowych. Wobec tego nie ma potrzeby, żeby minister w swoim rozporządzeniu uwzględnił tę wysokość kosztów przejazdu koleją lub autobusem. Większym problemem jest sposób udokumentowania tych przejazdów. Zresztą to wynika z załączonego do projektu ustawy projektu rozporządzenia do tego przepisu. W tym przypadku nie zaproponowałem żadnej poprawki, ale jak już ustaliliśmy z panami, treść tej wytycznej mogłaby ewentualnie brzmieć tak: biorąc pod uwagę przede wszystkim sposób udokumentowania poniesionych wydatków na dojazd.

To są już wszystkie moje uwagi. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdział:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, czy strona rządowa chce się wypowiedzieć co do tych uwag?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panie Ministrze, mikrofon...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Tadeusz Matusiak:

Jeśli chodzi o propozycje zawarte w tych pktach 1 i 2, to przyjmujemy je bez najmniejszych zastrzeżeń. Jeśli chodzi o pkt 3, to gdybyśmy mieli pół minuty na zastanowienie, byłbym bardzo zobowiązany. Jeśli chodzi o pkt 4, to zwyczajowo zawsze jest to malowanie mieszkania. Sądzę, że wtedy to jest jasna i klarowna sytuacja, bo w przeciwnym razie to będzie można różnie interpretować – ale oczywiście nie wnosimy zastrzeżeń – bo różnie można interpretować stopień zużycia, to, że ma być taki sam stopień zużycia, w jakim mieszkanie zostało przekazane. Generalnie na pewno nie wnosimy uwag, jak mówiłem, ale była to zawsze jasna i klarowna sytuacja. Bo gdybyśmy popatrzyli sobie na praktykę, to zawsze w zasadzie był ten obowiązek malowania, a gdy nie jest to literalnie napisane, to może być różnie. Ale nie wnosimy tutaj żadnych

uwag. Jeżeli Biuro Legislacyjne Senatu obstaje przy tej propozycji, to nie ma z naszej strony najmniejszego problemu.

Może jeszcze momencik, jeśli chodzi o te pkty 4 i 5.

(*Głosy z sali*: Pkty 3 i 5.)

Przepraszam, pkty 3 i 5.

(*Przerwa w obradach*)

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

Wznawiam obrady.

Proszę...

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Tadeusz Matusiak*: Mam propozycję, by do tych uwag odniósł się pan Marcin Wereszczyński, dyrektor Departamentu Prawnego w naszym ministerstwie, w MSWiA.)

Bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Marcin Wereszczyński:**

Dziękuję.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Jeśli chodzi o poprawki trzecią i czwartą, pozwolę sobie tak nazwać te uwagi, to ze względów merytorycznych...

(*Głos z sali*: Trzecią i piątą.)

Trzecią i czwartą, bo łączę po prostu te dwie alternatywne propozycje ewentualnej zmiany w art. 76 dodawanego ust. 2a, bo rozumiem, że nie ust. 2, jak zostało w tej propozycji zapisane. Względy celowe przemawiają za pozostawieniem, a właściwie stworzeniem dla Biura Ochrony Rządu możliwości tworzenia owych internatów, w których mogliby być zakwaterowani funkcjonariusze samotni, a przynajmniej przebywający w miejscu pełnienia służby bez członków rodzin. Więc tutaj jest jednoznaczne stanowisko: chodzi po prostu o możliwość dania podstawy prawnej do tworzenia takowych internatów. Jeśli trzeba to wyjaśnić szerzej, to może za chwilę. W związku z tym z tych dwóch propozycji chętniej zaakceptowalibyśmy propozycję zmiany ust. 6, czyli teje delegacji, jednakowoż z pewnymi sugestiami.

Przedmiotem tego rozporządzenia miałyby być określenie zasad odpłatności nie tylko za zakwaterowanie w internacie, ale również w owych innych lokalach, o których mowa w proponowanym ust. 2a. Więc jeśli można, zaproponowałbym takie brzmienie tej delegacji: minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb tworzenia internatów oraz ich prowadzenia, z uwzględnieniem wyposażenia internatu oraz czasu pobytu w internacie, tak aby zapewnić funkcjonariuszom dogodne warunki mieszkaniowe – czyli to jest cała ta część dotycząca tworzenia internatów i zasad ich funkcjonowania – i dalej po przecinku: a także szczegółowe zasady odpłatności za zakwaterowanie w internacie lub innym pomieszczeniu, z uwzględnieniem czy mając na uwadze, aby się nie powtarzać, wyso-

kość obowiązujących opłat za zakwaterowanie w danej miejscowości. Dzięki temu uwzględnilibyśmy w całości propozycje Biura Legislacyjnego i jeszcze nieco je rozszerzyli o zasady odpłatności za owe inne lokale, o których również mowa w ust. 2a i w nowo dodawanym ust. 5, kształtującym, formułującym w ogóle zasadę odpłatności.

Jeśli można, skorzystam z okazji i zgłoszę drobną uwagę do kolejnej poprawki, odnoszącej się do art. 76a ust. 3, czyli do kwestii, czy bezpośrednio w ustawie ma być mowa o malowaniu, czy nie. Akceptując tę propozycję nadania nowego brzmienia ust. 3, proponowałibyśmy ewentualnie rozważenie ostatniego zdania: „Osoba zajmująca lokal ponosi koszty zużycia urządzeń”. Otóż w obecnej ustawie, to znaczy w ustawie uchwalonej przez Sejm, te koszty malowania jednak wprost wskazują na pewną czynność, na pewien przedmiot ponoszenia kosztów, szerszy aniżeli zużycie samych urządzeń, zużycie samego lokalu, jego substancji, w tym wypadku po prostu ściany, które trzeba odmalować. Więc może lepiej by było, gdyby ostatnie zdanie mówiło, że osoba zajmująca lokal ponosi koszty zużycia lokalu, w tym znajdujących się w nim urządzeń, bądź lokalu i znajdujących się w nim urządzeń. Wtedy będzie wszystko.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

A nie jest to jednak...

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Tadeusz Matusiak:**

Malowanie będzie trudno wyegzekwować, a ono jest wskazane chociażby z powodów higienicznych. Każdy będzie się upierał, że...

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdział:

No, jeśli chodzi o to białkowanie – ja się parę razy przeprowadzałem – to jest tak, że po poprzednim lokatorze...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ja wiem, ale to jest takie uciążliwe, gdy się przychodzi, bo to wszystko trzeba zmyć dlatego, że i tak pomieszczenie się nie nadaje do zamieszkania. To jest białkowane lub w inny sposób, właściwie higienicznie... Ale i tak trzeba to malować. To jest taki stary zapis, który się ciągnie od wielu lat. Myślę, że ta propozycja, czyli mówienie o kosztach zużycia lokalu, jest chyba lepsza niż to malowanie. Bo jak mówię, w spółdzielniach nie było możliwości zdania lokalu bez białkowania. Czasem wapnem ktoś zachlapał, później malarz przychodził i miał dwa razy więcej roboty, bo musiał to wszystko i tak zmyć, żeby pomalować czy wytapetować. Myślę, że to z tego tytułu ten zapis tu się znajduje. Dlatego ja bym był za tym, aby to malowanie wykreślić, a ewentualnie wprowadzić zapis: „ponosi koszty zużycia”, właśnie lokalu, jak proponowano. I tak nowy lokator będzie malował czy tapetował. Praktycznie po przeprowadzce każdy lokal nadaje się do... Ja bym raczej obstawał za wykreśleniem pktu 2, tak mi się wydaje. I chodzi o to, żeby w pktcie 3 było powiedziane, że ponosi koszty nie tylko zużycia urządzeń, bo faktycznie, jest pytanie, czy ściany są urządzeniem, czy nie – myślę, że nie – ale też zużycia lokalu i wyposażenia czy urządzeń. To by chyba obejmowało całość, o której mówimy, i ten pkt 2 byłby wtedy zbędny. Czy możemy taką propozycję przyjąć?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Tadeusz Matusiak:**

Możemy ją przyjąć, aczkolwiek, jak mówiłem, małuje się bardziej w celach higienicznych niż estetycznych. Nie będziemy jednak się upierać.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała: Dobrze, a jeśli chodzi o piątą?)

Do piątej nie wnosimy uwag.

(Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała: Czyli przyjęlibyśmy.)

Trzeba będzie to sformułować.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

Dobrze, ale będziemy teraz po kolei... Jeżeli chodzi o dyskusję, to bym prosił o wypowiedzi państwa senatorów w tej sprawie. Później przystąpimy do dalszego procedowania. Oczywiście przy procedowaniu również dopuszczalne są i dyskusja, i zabieranie głosu.

Bardzo proszę, czy teraz ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos w sprawach ogólnych? Skoro nie, to dziękuję.

Przystępujemy do procedowania nad poszczególnymi punktami.

Jeśli chodzi o punkt pierwszy, to poprosiłbym pana o sformułowanie tego jeszcze raz i wypowiedź, a potem będziemy przyjmować to w głosowaniu.

Bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:**

Ta poprawka brzmiałaby następująco: W art. 1 dodaje się pkt 9a w brzmieniu: „9a. W art. 38 w ust. 1 wyrazy «art. 35 ust. 1 pkt 4 i 5» zastępuje się wyrazami «art. 35 ust. 1 pkt 4, 5 i 8»”.

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

Poprawkę tę biorę na siebie.

Kto z państwa senatorów ma wątpliwości? Nikt.

Rozumiem, że strona rządowa się zgadza.

Bardzo proszę, kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Poprawka druga. Myślę, że też nie budzi ona żadnych wątpliwości. Również tę poprawkę mogę wziąć na siebie. Zmienia ona wyrazy „może określić na słowo „określi”, bo gdy się mówi: może, to albo określi, albo nie, jak będzie chciał. A uważam, że powinno to być polecenie. Myślę, że to też nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Poprawka trzecia.

Bardzo proszę ją zredagować.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:**

My byśmy obstawali tylko i wyłącznie przy zmianie treści ust. 6, czyli przy tej drugiej poprawce. W art. 1 w pktcie 15 w lit. c ust. 6 otrzymuje brzmienie: „Ust. 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb tworzenia internatów oraz ich prowadzenia, z uwzględnieniem wyposażenia internatu oraz czasu pobytu w internacie, tak aby zapewnić funkcjonariuszom dogodne warunki mieszkaniowe, a także szczegółowe zasady odpłatności za internat lub inne pomieszczenie, z uwzględnieniem wysokości opłat obowiązujących za zakwaterowanie w danej miejscowości”.

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

Czy nie za mocno jest to zagmatwane? Pan...

(*Głos z sali:* No, ewentualnie...)

Była ta prostsza forma. Jeżeli można, to bym poprosił o sformułowanie tego.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Marcin Wereszczyński:**

Właściwie to ma być dokładnie tak. Jeśli można, to powiem tylko o drobnostkach. Chodzi o to, żeby po słowach „a także szczegółowe zasady odpłatności za zakwaterowanie w internacie lub w innym pomieszczeniu” nie powtarzać „z uwzględnieniem”, ale zapisać „mając na uwadze wysokość opłat obowiązujących za zakwaterowanie w danej miejscowości”.

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

Tak, bo chodzi też o to, żeby to było napisane po polsku. Tak, to jest ważne, dobrze. Ta forma bardziej mi się podobała i dlatego...

Czy są uwagi państwa senatorów?

Skoro nie, to bardzo proszę, kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Poprawka czwarta.

Proszę bardzo.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:**

„W art. 1 w pktcie 16 w art. 76a: lit. a, skreśla się ust. 2; lit. b, ust. 3 otrzymuje brzmienie: «Przekazanie lokalu następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół ten jest podstawą rozliczeń dokonywanych przy zwolnieniu lokalu. Osoba zajmująca lokal ponosi koszty zużycia lokalu i urządzeń»”.

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

Myślę, że to jest jasne.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, wiadomo, jakich urządzeń, bo tu wcześniej mówiliśmy o urządzeniach technicznych. „Znajdujących się w nich urządzeniach technicznych” – to jest w pierwszym zdaniu. W związku z tym nie powtarzamy już tego.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak. To będzie, tyle że gdy to wykreślimy, to w tekście będą tylko pkt-y 1 i 2.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

I ostatnia poprawka.

Bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:**

Ta poprawka będzie brzmiała następująco: „w art. 1 w pktcie 19 w ust. 3 wyrazy «uwzględniając w szczególności ich wysokość w odniesieniu do cen biletów za przejazd koleją lub autobusem» zastępuje się wyrazami «biorąc pod uwagę przede wszystkim sposób dokumentowania poniesionych wydatków za dojazd»”.

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

Co na to strona rządowa? Przyjmuje, tak?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Tadeusz Matusiak:**

Przyjmujemy.

Zastępca Przewodniczącego Józef Dziemdziała:

Bardzo proszę, kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

To już wszystkie poprawki, czy też państwo senatorowie mają jeszcze uwagi i inne poprawki? Jeżeli nie, to przystępujemy do...

Pan minister też nie ma innych uwag? Nie ma.

Bardzo proszę o przegłosowanie całości ustawy, wraz z poprawkami.

Kto jest za jej przyjęciem? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Pozostało mi wyznaczyć senatora sprawozdawcę. Wyznaczam Józefa Dziemdziałę.

Czy państwo senatorowie przyjmują tę propozycję?

(Głosy z sali: Tak, tak.)

Dziękuję bardzo za zaufanie.

Dziękuję, Panie Ministrze. Dziękuję państwu...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Tadeusz Matusiak: Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący, dziękuję Wysokiej Komisji i Biuru Legislacyjnemu. Dziękuję bardzo.)

Myszę, że zmieściliśmy się w czasie. Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 01)

Kancelaria Senatu

Opracowanie: Robert Rynkowski

Publikacja: Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851